

SLÅ HÅL PÅ MYTEN

KAMPEN MOT ALLVARLIG OCH ORGANISERAD BROTTLIGHET: INTERNATIONELLT SAMARBETE ELLER LOKALA TILLVÄGAGÅNGSSÄTT?

Organiserad brottslighet är ett smått förvirrande begrepp. Det betyder olika saker beroende på vem du frågar. Det här avspeglar sig i europeisk kriminalpolitik, där definitionerna inte alltid har varit tydliga och prioriteringarna har skiftat. Det som är tydligt är att organiserad brottslighet mer eller mindre har blivit synonymt med allvarlig internationell brottslighet. Detta kan skapa en idé om att organiserad brottslighet är något som ska hanteras av strategiska spelare på hög nivå. Men organiserad brottslighet existerar också lokalt och har lokal påverkan. Personer som arbetar brottsförebyggande lokalt, och även poliser, har viktiga roller att spela i att förhindra och bekämpa organiserad brottslighet.

ORGANISERAD BROTTSLIGHET, ALLVARLIG BROTTSLIGHET, INTERNATIONELL BROTTSLIGHET

Organiserad brottslighet är ett nyckelbegrepp inom kriminalpolitik och brottsprevention, men det är inte alltid tydligt vad som faktiskt utgör organiserad brottslighet. På den internationella arenan inkluderar många viktiga institutioner och dokument ett eller flera kriterier, som antingen förklarar ordet "organiserad" eller smalnar av det. På global nivå finns FN-konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet.¹ På EU-nivå har vi länge nöjt oss med termen "organiserad brottslighet", som finns i en åtgärdsplan i kampen mot organiserad brottslighet (1997),² Rådets rambeslut om kampen mot organiserad brottslighet³ och vanliga situationsrapporter om organiserad brottslighet som sätts ihop av medlemsstaterna (från 1994), som 2006 blev till Europols hotbilda-bedomning avseende den organiserade brottsligheten (OCTA).

För ungefär tio år sedan började även EU lägga till kriterier, nämligen "allvarlig" och "internationell". 2010 antogs EU:s policy för att bekämpa organiserad och allvarlig internationell brottslighet.⁴ 2013 ersattes Europols OCTA av hotbilda-bedomningar avseende den allvarliga organiserade brottsligheten (SOCTA).⁵ Rådet främjar det "administrativa tillvägagångssättet för att förhindra och bekämpa allvarlig och organiserad brottslighet" och har etablerat ett nätverk för det.⁶ Europeiska kommissionen offentliggjorde nyligen sin strategi för att bekämpa organiserad brottslighet, som lägger tonvikt på den "gränsöverskridande och internationella dimensionen av organiserad brottslighet" med orden "organiserad brottslighet är en internationell verksamhet", och man talar om "allvarliga brott".⁷ Allt sammantaget kopplas organiserad brottslighet ofta ihop med, eller till och med blandas ihop med, allvarlig brottslighet och internationell brottslighet.

Men vad är organiserad, allvarlig och internationell brottslighet? Termen "organiserad brottslighet" anses ibland vag och inte särskilt produktiv.⁸ Det beror till stor del på att organiserad brottslighet kan syfta både på *vem*, dvs. de kriminella organisationerna, och *vad*, dvs. brottsstyperna och de typiska tillvägagångssätten för vissa brottsfenomen.⁹

Skiftet mot allvarlig brottslighet i EU:s policy togs ändå emot väl. Allvarlig brottslighet definieras inte i termer av organisationen eller aktiviteten, utan i termer av vilken skada som orsakas av brottet.¹⁰ Nyckelfrågan blir huruvida ett brott är tillräckligt allvarligt för att hanteras på överstatlig nivå. Med Europols ord: "Allvarlig brottslighet syftar på kriminell aktivitet som anses värd att rapportera om men inte uppfyller definitionen för organiserad kriminell grupp (OCG) i rambeslutet från 2008. *De facto* rör det också enskilda aktörer eller individuella handlingar."¹¹ Detta avspeglar det faktum att många allvarliga brott begås av kriminella som inte är organiserade.¹² Sexuella övergrepp på minderåriga av någon offret känner är ett exempel på ett brott som uppenbart är allvarligt, men inte nödvändigtvis organiserat. Fler än tjugo allvarliga brottsfenomen utöver organiserad brottslighet faller nu under Europols ansvarsområde när det finns en internationell aspekt på dem.¹³

Internationell brottslighet är i slutändan kanske inte så enkelt som det verkar. I likhet med organiserad brottslighet kan det syfta både på den kriminella aktiviteten och den kriminella gruppen. Vi kan prata om internationell brottslighet när brottet täcker eller involverar handlingar i mer än ett land. Detta gäller smuggling av varor eller personer över gränser. Vi kan också prata om internationell brottslighet när en kriminell grupp består av medlemmar från flera olika länder. För även om vissa organiserade kriminella grupper består av medlemmar av samma nationalitet (antingen inhemsk eller utländsk) samarbetar vissa kriminella regelbundet med människor av andra nationaliteter. I EU:s strategi för att bekämpa organiserad brottslighet 2021-2025 syftar internationell brottslighet på båda sakerna.¹⁴

Michael Levi: "Organiserad brottslighet kan betyda allt från stora italienska syndikat i snygga kostymer eller sicilianska bondekläder till tre olycksbådande inbrottsjuvar med ett fönstervättsföretag där en agerar utkik, en gör inbrott och en tvättar pengar. Om någon komponent i deras verksamhet innefattar ett annat land blir de transnationella organiserade brottslingar!"¹⁵

Vissa har anfört kritik mot tvetydigheten i begrepp som organiserad brottslighet och hur de påverkar politiken. De observerade att organiserad brottslighet kan vara en kriminell handling där två eller flera personer samarbetar, även om det bara sker vid det tillfället.¹⁶ Och mycket riktigt tillhandahöll Rådets rambeslut från 2008 ingen definition av organiserad brottslighet, men definierade istället en organiserad kriminell grupp, vilket inte betydde mer än att minst två personer samarbetade vid en kriminell aktivitet.¹⁷ Vissa kritiker beklagar den negativa effekt som den konceptuella vagheten har på politik som rör organiserad brottslighet och menar att den har skapat ett "brett spelfält där både politiker och företag kan driva sin egen agenda".¹⁸

IT-brottslighet illustrerar väldigt tydligt hur termerna organiserad, allvarlig och internationell brottslighet korsar varandra och inte utan svårigheter kan appliceras på vissa kriminella fenomen. IT-brott varierar enormt i hur mycket skada de orsakar och hur allvarliga de därmed är. Jämför till exempel skadlig programvara, drogsmuggling på darknet och cyberattacker mot viktig infrastruktur. IT-kriminella kan agera ensamma, vara del av en organisation eller erbjuda sina tjänster till organiserade kriminella grupper.¹⁹ Ansvaret för förhindrandet av, och kampen mot, IT-brottslighet faller på många aktörer, från specialiserad internationell brottsbekämpning till småföretag och enskilda internetanvändare som bör skydda sina enheter.²⁰ På sätt och vis har internet och människors kunskaper om internetteknik till och med förändrat hur brott organiseras: traditionellt sett har ett visst mått av struktur och organisation krävts för att begå sofistikerade brott, men IT-brott och brott som är beroende av IT begås allt oftare av små och väldigt lösa nätverk.²¹

INTERNATIONELLT ORGANISERAD BROTTLIGHET – INTERNATIONELLT ORGANISERADE LÖSNINGAR?

Internationell organiserad brottslighet är inget som lokala eller ens nationella aktörer kan hantera på egen hand. Det krävs en internationell, gemensam ansträngning för att störa och förhindra internationella kriminella handlingar och organisationer. Vid sådana internationella samarbeten är utbytet av, och tillgången till, information avgörande. I Europa är system för informationsutbyte som Schengens informationssystem (SIS) och samarbetsplattformar som European Multidisciplinary Platform Against Criminal Threats (EMPACT) centrala i kampen mot allvarlig och organiserad internationell brottslighet.²²

Det betyder dock inte att lokala aktörer inte har någon roll att spela i kampen mot organiserad brottslighet. Det finns en viss diskrepans mellan de prioriteringar för allvarlig och organiserad brottslighet som anges av EU:s policycykel å ena sidan och lokala prioriteringar å andra sidan. Ett vanligt antagande är att organiserad brottslighet är internationell och bäst hanteras av nationella eller internationella strategiska spelare på hög nivå, medan lokala aktörer bör fokusera på lokal, icke-organiserad brottslighet.²³ Politiker har länge, ofta utan någon faktamässig grund, gjort påståenden om den organiserade brottslighetens särskilda natur och ständigt växande hot, vilket har lett till den allmänt utbredda uppfattningen att "exceptionella kriminella hot måste besvaras med exceptionella åtgärder".²⁴ Lokala aktörer, å andra sidan, tvekar ibland inför att ta tag i kampen mot allvarlig och organiserad brottslighet.²⁵ Men det finns flera skäl till att dessa brott också bör hanteras av lokala och regionala aktörer, som kan göra viktiga bidrag i kampen mot dem. Låt oss ta en titt på de två viktigaste anledningarna.

ANLEDNING 1:

ALL ALLVARLIG OCH ORGANISERAD BROTTLIGHET ÄR INTE INTERNATIONELL

Om vi ser organiserad brottslighet som avsiktlig kriminell aktivitet som kräver ett samarbete mellan flera förövare är inte all organiserad brottslighet nödvändigtvis internationell. Europols senaste SOCTA beräknar att 65 % av alla organiserade kriminella grupper (OCG) består av medlemmar av olika nationaliteter, vilket innebär att en tredjedel har medlemmar av samma nationalitet.²⁶ Enligt samma rapport är mer än 70 % av de organiserade kriminella grupperna aktiva i fler än tre länder²⁷; med andra ord är mer än en fjärdedel av dem bara aktiva i ett eller två länder.

Det kanske inte låter mycket, men Europol fokuserar naturligtvis främst på internationell brottslighet. Det är inte svårt att komma på exempel på organiserade kriminella grupper vars aktiviteter bara sker i ett land eller till och med mycket mindre områden. Gatugång och ungdomsgång är några sådana. En viktig trend i EU är fragmentariseringen av organiserade kriminella grupper, vilket leder till en ökning av antalet grupper. De här mindre grupperna tar allt oftare formen av gatugång som kontrollerar ett visst, relativt litet, stadsområde och rekryterar bland befolkningen i det området.²⁸ De har givetvis kopplingar till internationell brottslighet, men deras profil är först och främst lokal. Alltså är gatugång ofta inblandade i droghandel, där de kontrollerar lokala drogmarknader, men andra organiserade kriminella grupper är ansvariga för tillförseln.²⁹ Vissa har till och

med argumenterat för att all organiserad brottslighet i grund och botten är lokal, i betydelsen att organiserad brottslighet har sitt ursprung i lokala handelsrelationer som är beroende av delade lokala intressen.³⁰ Att rikta uppmärksamheten mot lokal organiserad brottslighet har fördelen att det skiftar fokus från att jaga undflyende internationella aktörer till att förhindra lokal rekrytering och skydda offer och stadskvarter.³¹

Att minska den organiserade brottslighetens inverkan på lokalsamhället

Den förhärskande, brottsbekämpande inställningen till organiserad brottslighet bevarar idén om internationell brottslighet på hög nivå eftersom den fokuserar på just den typen av brott. Men en gräsrotssyn som utgår från lokala skador avslöjar att organiserad brottslighet ofta är väldigt lokal.

I Storbritannien gjorde ett team på sex forskare just det i tre områden i två städer.³² De identifierade totalt femton organiserade kriminella grupper och urbana gatugång. När de hade identifierats använde man blandade undersökningsmetoder för att kartlägga gruppernas aktiviteter, deras organisation och rekryteringsmekanismer samt hur allt det hör ihop med policyer för att kontrollera brottslighet.

Majoriteten av gruppmedlemmarna var födda och uppvuxna i staden där de verkade. De flesta av dem bodde i området där de var aktiva och tenderade att hänga där som ett sätt att utöva kontroll. Rekryteringen, ofta genom kriminell exploatering, var för det mesta lokal. Kvinnor och flickor som utnyttjades av de grupper som ägnade sig åt sexuell exploatering hittades både lokalt och på andra platser. Allt sammantaget var lokala fysiska och sociala sammanhang viktiga bestämmande faktorer för lokal organiserad brottslighet.

Forskarna kom fram till att problem med sådan lokal organiserad brottslighet kräver ett lokalt svar med flera aktörer som drivs av lokal kunskap.

Hela forskningsrapporten finns här: <https://www.police-foundation.org.uk/publication/reducing-impact-organised-crime-local-communities/>

ANLEDNING 2:

ALL ORGANISERAD BROTTSLIGHET HAR EN LOKAL PÅVERKAN OCH ÄR BEROENDE AV LOKALA OMSTÄNDIGHETER

All organiserad brottslighet, oavsett om den är internationell eller ej, yttrar sig i slutändan lokalt. Ett labb som framställer syntetiska droger, till exempel, finns på en specifik plats, får ström av ett specifikt företag, dumpar sitt giftiga avfall på en specifik plats och skapar risker för lokalsamhället (genom kemikalier eller bränder).³³ Drogmarknader är knutna till specifika platser, där de har stor påverkan: ökade våldsnivåer, drogmissbruk,

rädsla för brottslighet och annat obehag som slängda nålar.³⁴ Så även om de separata delarna av processen (produktion, smuggling, försäljning) sker i olika länder har de alla en tydlig lokal påverkan. På samma sätt kan offer för internationell människosmuggling jobba på en lokal biltvätt.³⁵ Det kan också hända att organiserade kriminella grupper tvättar sina inkomster i olika länder, men det är troligt att pengarna tjänades på kriminella aktiviteter som i allt väsentligt är lokala.³⁶

Men den organiserade brottslighetens lokala dimension når längre än de kriminella handlingarnas omedelbara påverkan. Det är avgörande för organiserade kriminella att komma i kontakt med andra förbrytare och komma överens om ett samarbete. Den här processen beror på den lokala kontexten, både vad gäller de platser där förbrytare träffas (förhållanden där förbrytare konvergerar³⁷) och de sociala kopplingar som hjälper förbrytare att träffa andra förbrytare och som skapar möjligheter till brottslighet (sociala möjlighetsstrukturer³⁸). Andra aspekter av den lokala kontexten tillhandahåller också möjligheter för organiserad brottslighet eller kan hindra den: den juridiska, ekonomiska, rättsvetenskapliga och till och med geografiska kontexten där kriminella grupper är aktiva avgör deras tillgång till varor, deras chans att lyckas marknadsföra illegala varor och tjänster, deras möjligheter att återinvestera intäkter samt sannolikheten att komma undan med allt. Det har till exempel observerats att drogmarknader i EU skiljer sig åt rejält från ett land till ett annat, och till och med inom länder. Handeln med, och bruket av, cannabisharts (hasch) är högst i Spanien, där marockanska produkter kommer in i EU, och försäljningen av smuggelcigaretter är i allmänhet högre i områden med låga inkomster.³⁹ Slutligen är organiserade kriminella grupper "kulturellt och kognitivt inbäddade i den lokala kulturen",⁴⁰ vars värderingssystem utgör bakgrunden till det generationsöverskridande överförandet av kriminalitet och rekrytering.⁴¹

LOKALA ÅTGÄRDER MOT ALLVARLIG OCH ORGANISERAD BROTTSLIGHET

Det ovanstående torde göra det tydligt att lokala aktörer kan och bör spela en roll i kampen mot allvarlig och organiserad brottslighet. De har ett eget intresse av att bekämpa *sin* organiserade brottslighet, eftersom de kan uppleva ett högre antal offer och ökad rekrytering, ökat våld och ökade störningsmoment i relation till den organiserade brottsliga aktiviteten samt ökade nivåer av rädsla för brott.

Att centralisera svaret på organiserad brottslighet på nationell eller till och med internationell nivå har lett till ökat, gränsöverskridande samarbete mellan rättsväsenden, men den preventiva och skyddande effekten hos sådana tillvägagångssätt är begränsad. Högprofilerade strategier som börjar i toppen, såsom att följa pengarna och att gripa högt uppsatta kriminella, lyckas inte leverera resultat och därför förblir illegala marknader relativt opåverkade av dem (eller har åtminstone anpassat sig).⁴² Den lokala polisen och de lokala myndigheterna är väl lämpade att bedöma och kartlägga lokala illegala marknader och skadorna som orsakas av organiserad brottslighet, men lokala uppgifter drunknar ofta i "informationstsunamin" som internationellt samarbete och informationsutbyte har medfört.⁴³

Effektiv brottsprevention förlitar sig på detaljerade analyser av problemen med brottslighet, och bara lokala aktörer kan utföra dessa.⁴⁴ Därför bör lokala erfarenheter och lokal kunskap spela en nyckelroll i kampen mot organiserad brottslighet.⁴⁵

Sofielund-metoden

Sofielund-metoden är ett utmärkt exempel på ett initiativ för att förhindra organiserad brottslighet som är baserat i lokalsamhället och där flera aktörer deltar. Programmet riktar in sig på allvarlig brottslighet i området Sofielund i Malmö – främst den öppna drogmarknaden, men också andra problem som följer på den, såsom (vapen)våld och offentliga olägenheter.

Sofielund-metoden består av ett stort antal åtgärder som vidtas av lokala aktörer och intressenter, inklusive en lokal fotbollsklubb, en hyresgästförening, företag och lokala myndigheter som stadsplaneringskontoret och polisen. Samarbetet mellan flera aktörer tar formen av ett nätverk som är modellerat efter affärsförbättringsområden ("business improvement districts", eller BID). Konkreta åtgärder innefattar ett antal situationsanpassade åtgärder, såsom ökad patrullering och kameraövervakning, tillsammans med ett antal sociala preventionsinitiativ som riktar in sig på ungdomar som rekryteras eller utnyttjas av organiserade brottslingar.

Forskare har bevakat och utvärderat metoden. De observerade en avgjord minskning av både brottslighet och otrygghetskänslor i området.

Sofielund-metoden vann European Crime Prevention Award 2019.

För mer information om Sofielund-metoden, se <https://eucpn.org/document/sofielund-approach>

Utöver detta bör lokala myndigheter spela aktiva roller i hindrandet och förebyggandet av organiserad brottslighet. Samhällsprevention och utvecklingsprevention, som per definition är lokala, är viktiga grundpelare i kampen mot organiserad brottslighet. De hjälper till att minska rekryteringen till organiserad brottslighet, öka närsamhällets motståndskraft mot skador och att bli offer, samt skapa effektiva polisingripanden (t.ex. genom hjälplinjer).⁴⁶

En åtgärds väg för lokala aktörer såväl som nationella myndigheter utöver rättsväsendet är den administrativa metoden.⁴⁷ Detta har definierats som "ett sätt att förebygga och hantera skadligt utnyttjande av den rättsliga infrastrukturen genom samarbete över flera organ som bygger på delning av information och åtgärder för att ställa upp barriärer."⁴⁸ Det är inte bara så att mycket av den relevanta informationen genereras på lokal nivå, utan lokala myndigheter bör också spela en viktig roll i att vidta och koordinera åtgärder.

Lokala (och nationella) myndigheter kan använda sin regleringsmakt för att hindra den organiserade brottsligheten. Detta kan göras på ett flertal olika sätt. Ett klassiskt exempel är att vägra ge tillstånd till en verksamhet (en bar, en massagesalong, en restaurang) eller till alkoholförsäljning på en plats som skulle fungera som en front för kriminell verksamhet. Inspektioner som arbetskraftsinspektioner, matsäkerhetsinspektioner och brandsäkerhetsinspektioner är ett annat verktyg som kan användas för att störa kriminell aktivitet.⁴⁹ Organiserad brottslighet är ofta beroende av lokala omständigheter och det är upp till lokala myndigheter att göra något åt det.⁵⁰

Lokala myndigheter befinner sig också i en bra position för att koordinera åtgärder mot organiserad brottslighet. Samhällsbaserade interventioner kräver bidrag från olika lokala aktörer (t.ex. skolor, socialtjänsten, polisen), invånare och företag. Samhällsprevention är viktigt eftersom det har potential att minska rekryteringen till den organiserade brottsligheten.⁵¹ Att hantera sådana samarbeten och samordna dem med flera myndigheters administrativa ingripanden samt polisens och åklagarnas åtgärder kan vara en roll för lokala myndigheter. De befinner sig i mitten av allt och är ofta välbekanta med hur ett problem med organiserad brottslighet manifesterar

sig i närmiljön. Men även för tillvägagångssätt som inte är koordinerade på lokal nivå krävs ofta lokala åtgärder för att nå framgång. I kampanjer som sträcker sig över hela EU, såsom de kampanjer EUCPN anger i EMPACT-ramverket, tar nationella och lokala aktörer på sig mycket av den faktiska spridningen av kampanjmaterialet.

SLUTSATS

Organiserad brottslighet blandas ofta ihop med allvarlig och internationell brottslighet. Den förhärskande synen på "internationell organiserad brottslighet" har lyft organiserad brottslighet till den nationella eller internationella nivån, där den blir fokuset för policyer som i huvudsak är verkställighetsorienterade. Men all allvarlig och organiserad brottslighet är inte internationell. Och kanske än viktigare: all organiserad brottslighet har lokal påverkan i termer av skador och rekrytering. Följaktligen är det bästa svaret på allvarlig och organiserad brottslighet en integrerad metod som kombinerar både reaktivt polisarbete och prevention, och där internationella, nationella och lokala aktörer gör sin del. Lokala myndigheter har definitivt en roll att spela i kampen mot organiserad brottslighet. De befinner sig i en bra position för att komplettera verkställighetsbaserade policyer med en preventiv och skyddande metod. Lokala myndigheter sitter ofta inne på viktig information om problem med organiserad brottslighet. De befinner sig också i en idealisk position för att hantera partnerskap mellan flera olika myndigheter. Därmed har de potential att både minska rekryteringen och de väldigt påtagliga skadliga effekterna som organiserad brottslighet har på lokalsamhället.

Slutnoter

- 1 FN, UNTOC: Convention against Transnational Organized Crime, New York, 2000, https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVIII-12&chapter=18&clang=_en.
- 2 Europeiska unionens råd, Action Plan to Combat Organized Crime, Bryssel, 28 apr. 1997, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:51997XG0815>.
- 3 Europeiska unionens råd, 2008/841/JHA: Council Framework Decision on the Fight against Organised Crime, Bryssel, 2008, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008F0841>.
- 4 Europeiska unionens råd, Council conclusions 15358/10: The Creation and Implementation of a EU Policy Cycle for Organised Crime and Serious International Crime, Bryssel, 2010; Europol, EU Policy Cycle - Empact, <https://www.europol.europa.eu/empact> (hämtad 9 apr. 2020).
- 5 P.C. van Duyne och T. Vander Beken, The Incantations of the EU Organised Crime Policy Making, *Crime, Law and Social Change* 51:2 (2009), 261-81, <https://dx.doi.org/10.1007/s10611-008-9153-1>.
- 6 Europeiska unionens råd, 9935/16: Council Conclusions on the Administrative Approach to Prevent and Fight Serious and Organised Crime, Bryssel, 2016. Nätverket är European Network on the Administrative Approach to Tackle Serious and Organised Crime (ENAA): <https://administrativeapproach.eu>.
- 7 Europeiska kommissionen, COM(2021) 170 final: EU Strategy to Tackle Organised Crime 2021-2025, Bryssel, 2021.
- 8 L. Paoli och T. Vander Beken, Organized Crime: A Contested Concept, in: L. Paoli (Ed.), *The Oxford Handbook of Organized Crime*, Oxford: Oxford University Press, 2014, 13-31.
- 9 F.E. Hagan, "Organized Crime" and "Organized Crime": Indeterminate Problems of Definition, *Trends in Organized Crime* 9:4 (2006), 127-37, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-006-1017-4>.
- 10 N. Dorn, The End of Organised Crime in the European Union, *Crime, Law and Social Change* 51:2 (2009), 283-95, <https://dx.doi.org/10.1007/s10611-008-9156-y>; L. Paoli, How to Tackle (Organized) Crime in Europe? The EU Policy Cycle on Serious and Organized Crime and the New Emphasis on Harm, 22:1 (2014), 1-12, <https://dx.doi.org/10.1163/15718174-22012036>.
- 11 Europol, EU Serious and Organised Crime Threat Assessment, Haag: European Police Office, 2013, 43, <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/eu-serious-and-organised-crime-threat-assessment-soc-ta-2013>.
- 12 M. Levi och M. Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime: An Evidence-Based Critique, *Crime, Law & Social Change* 41 (2004), 399.
- 13 Europeiska unionens råd, 2009/371/JHA: Establishing the European Police Office (Europol), Bryssel, 2009, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex:32009D0371>; Europaparlamentet och Europeiska unionens råde, Regulation on the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol), Bryssel, 11 maj 2016, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32016R0794>.
- 14 COM(2021) 170 final.
- 15 M. Levi, The Organization of Serious Crimes for Gain, in: M. Maguire, R. Morgan, and R. Reiner (Eds.), *The Oxford Handbook of Criminology*, Oxford: Oxford University Press, 2012, 597-8.
- 16 Ibid.; Paoli, How to Tackle (Organized) Crime in Europe? The EU Policy Cycle on Serious and Organized Crime and the New Emphasis on Harm, 3; H. Carrapico, Analysing the European Union's Responses to Organized Crime through Different Securitization Lenses, *European Security* 23:4 (2014), 611, <https://dx.doi.org/10.1080/09662839.2014.949248>.
- 17 2008/841/JHA, Art. 1.
- 18 J. Janssens och A. De Vos, European Union: Organised Crime Policies, Politics and the EU, i: F. Allum och S. Gilmour (Eds.), *Handbook of Organised Crime and Politics*, Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2019, 437-54.
- 19 R. Leukfeldt (Ed.), *Research Agenda: The Human Factor in Cybercrime and Cybersecurity*, Haag: Eleven International Publishing, 2017, kapitel 4 och 5.
- 20 Ibid., kapitel 7.
- 21 A. Lavorgna, Organised Crime Goes Online: Realities and Challenges, *Journal of Money Laundering Control* 18:2 (2015), 158, <https://dx.doi.org/10.1108/JMLC-10-2014-0035>.
- 22 Cf. COM(2021) 170 final.
- 23 Cf. Levi och Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 402.
- 24 H.-J. Albrecht, Police, Policing and Organised Crime: Lessons from Organised Crime Research, *European Police Science and Research Bulletin* särskild konferensutgåva nr. 2 (2017), 2009, <https://dx.doi.org/10.2825/13491>.
- 25 R. Crocker, S. Webb, M. Skidmore et al., Tackling Local Organised Crime Groups: Lessons from Research in Two UK Cities, *Trends in Organized Crime* 22:4 (2019), 443, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-018-9335-x>.
- 26 Europol, European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment: A Corrupting Influence, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2021, 19, <https://dx.doi.org/10.2813/02362>.
- 27 Ibid.
- 28 M. Riccardi, Soc Infiltration in Europe: An Overview, i: E.U. Savona och M. Riccardi (Eds.), *Mapping the Risk of Serious and Organised Crime Infiltration in Europe*, Milano: Transcrime, 2018, 55-6.
- 29 Cf. Home Office, Working with Young People to Prevent Involvement in Serious and Organised Crime, Practitioner toolkit, London: Home Office, 2021, 4, <https://www.gov.uk/government/publications/help-young-people-avoid-involvement-in-serious-and-organised-crime>; R. McLean, J.A. Densley och R. Deuchar, Situating Gangs within Scotland's illegal Drugmarket(S), *Trends in Organized Crime* 21 (2018), 147-71, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-017-9328-1>.
- 30 D. Hobbs, Going Down the Glocal: The Local Context of Organised Crime, *The Howard Journal of Criminal Justice* 37:4 (1998), 407-22, <https://doi.org/10.1111/1468-2311.00109>.
- 31 Crocker et al., Tackling Local Organised Crime Groups, 443.
- 32 Ibid., 433-49. För en fullständig forskningsrapport, se R. Crocker, S. Webb, S. Garner et al., The Impact of Organised Crime in Local Communities, London: The Police Foundation, 2017, https://www.police-foundation.org.uk/2017/wp-content/uploads/2017/10/oc_in_local_communities_final.pdf.
- 33 EMCDDA och Europol, EU Drug Markets Report, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2019, 55.
- 34 R. Lupton, A. Wilson, T. May et al., A Rock and a Hard Place: Drug Markets in Deprived Neighbourhoods, London: Home Office, 2002.
- 35 P. Villetaz, M. Killias och I. Zoder, The Effects of Custodial Vs. Non-Custodial Sentences on Re-Offending: A Systematic Review of the State of Knowledge, *Campbell Systematic Reviews* 2:1 (2006), särskilt fallstudien "Donut", <https://dx.doi.org/10.4073/csr.2006.13>.
- 36 Levi och Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 401.
- 37 M. Felson, The Process of Co-Offending, *Crime Prevention Studies* 16 (2003), 149-68; M. Felson, The Ecosystem for Organized Crime, HEUNI Papers No. 26, Helsingfors: HEUNI, 2006, 9-10.
- 38 E.R. Kleemans och C.J. de Poot, Criminal Careers in Organized Crime and Social Opportunity Structure, *European Journal of Criminology* 5(1) (2008), 69-98, <https://dx.doi.org/10.1177/1477370807084225>.
- 39 von Lampe, Organized Crime in Europe, 9.
- 40 A. Sergi och L. Storti, Shaping Space: A Conceptual Framework on the Connections between Organised Crime Groups and Territories, *Trends in Organized Crime* (2021), 138, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-021-09415-0>.

- 41 A. Sergi, Widening the Antimafia Net: Child Protection and the Socio-Cultural Transmission of Mafia Behaviours in Calabria, *Youth Justice* 18:2 (2018), 149-68, <https://dx.doi.org/10.1177/1473225418791420>; European Crime Prevention Network, Family-Based Crime: Background and Theory of Prevention, Part of the Toolbox on Family-Based Crime, Bryssel: EUCPN, 2020, <https://eucpn.org/toolbox-familybasedcrime>.
- 42 C. Atkinson, S. Mackenzie och N. Hamilton-Smith, A Systematic Review of the Effectiveness of Asset-Focussed Interventions against Organised Crime, What Works: Crime Reduction Systematic Review Series No. 9, UK: College of Policing, 2017, https://whatworks.college.police.uk/Research/Systematic_Review_Series/Pages/default.aspx; J.M. Lindo och M. Padilla-Romo, Kingpin Approaches to Fighting Crime and Community Violence: Evidence from Mexico's Drug War, *Journal of Health Economics* 58 (2018), 253-68, <https://dx.doi.org/10.1016/j.jhealeco.2018.02.002>; B. Albrecht, Multicultural Challenges for Restorative Justice: Mediators' Experiences from Norway and Finland, *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention* 11:1 (2010), 210, <https://dx.doi.org/10.1080/14043851003616204>.
- 43 Europeiska unionens råd, 11657/08: Freedom, Security, Privacy: European Home Affairs in an Open World - Report of the Informal High-Level Advisory Group on the Future of European Home Affairs Policy ("the Future Group"), Bryssel, 2008; Cf. Levi och Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 403.
- 44 Levi och Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 408; Crocker et al., Tackling Local Organised Crime Groups, 443.f
- 45 Albrecht, Multicultural Challenges for Restorative Justice, 216.
- 46 Cf. Levi och Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 403.
- 47 Gällande den administrativa metoden, se resurserna som gjorts tillgängliga av European Network on the Administrative Approach (<https://administrativeapproach.eu/>), inklusive Third EU Handbook on the Administrative Approach in the European Union, Bryssel: ENAA, 2020, <https://administrative-approach.eu/publications/third-eu-handbook>.
- 48 Ibid., 7.
- 49 Levi och Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 413.
- 50 För en illustration av hur den organiserade brottsligheten är beroende av lokala omständigheter, se E.U. Savona, Infiltration of the Public Construction Industry by Italian Organised Crime, i: K. Bullock, R.V. Clarke och N. Tilley (Eds.), *Situational Prevention of Organised Crimes*, Portland: Willan Publishing, 2010.
- 51 Levi och Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 403.

Citat

EUCPN (2021). Slå hål på myten: Kampen mot allvarlig och organiserad brottslighet: internationellt samarbete eller lokala tillvägagångssätt? Bryssel: EUCPN.

Rättsligt meddelande

Innehållet i denna publikation återspeglar inte nödvändigtvis den officiella hållningen hos någon EU-medlemsstat eller någon byrå eller institution inom EU eller de Europeiska gemenskaperna.

Författare/utgivare

Stijn Aerts, forskningstjänsteman, EUCPN-sekretariatet.

Del av projektet "European crime prevention network and European network on the administrative approach Secretariat – EUCPN Secretariat" – EUCPN-sekretariatet, oktober 2021, Bryssel

Med ekonomiskt stöd av EU-programmet Prevention of and Fight against Crime
Europeiska kommissionen – Generaldirektoratet för migration och inrikes frågor

Kontakt: www.eucpn.org